

NOI VREM SĂ NE UNIM CU ȚARA

Mircea Dorin ISTRATE

*„Noi vem să ne unim cu țara”, gândea opinca adunată
Sub fulguiala de speranțe la Alba Iulia-mpărată,
Să fim rotundul unei patrii cu toți ce au același grai
Și de milenii tot frământă țărâna acestei guri de rai.*

*„Noi vrem să ne unim cu țara” și-au zis trudiții din Ardeal
Căzuți sub biciul de obidă a grofului stăpân pe-un deal,
Pe câmpul cel luat cu sila, ce împrejururi nu-i ajung
Pe care ei, trudiții noștrii, îl tot munceau ca boii-n jug.*

*„Noi vrem să ne unim cu țara” a fost un zvon din deal în deal
La cei români la care soarta cuiabar făcutu-le-a-n Ardeal,
Crezând că astfel vor întoarce norocul care l-au pierdut
Și-apoi uniți vor fi puterea, ce-o face țării ‘naltul scut.*

*„Noi vrem să ne unim cu țara” a fost fior de vremi grăbite,
Voința lacrimii uscate în cele timpuri obidite,
Ce-au adunat măruntul țării în clipa mare de-nălțare,
S-o facă filă de istorii, nădejde veșnic urcătoare.*

*„Noi vrem uniți să fim cu țara”, că doar așa vom fi vecie,
Nu risipiți și în dihonii, robind la alți stăpâni pe glie,
Că soarta noastră și a țării e pumnul strâns, ce dă putere
Durerii toată adunată, ce fi-va mâine, înviere.*

**

*Așa gândit-au toți de-o seamă la Alba Iulia-mpărată,
Când fost-au într-un gând și-o faptă înălțătoare și bărbată,
Ce mi-au făcu UNIREA MARE pe-ntinsul gliei strămoșești,
Să știe toți c-aici de-apururi, vor bate inimi românești.*

ALBA IULIA-MPĂRATĂ

*Zi de Mare Sărbătoare, când, la Alba Împărată,
Neamul nostru, de milenii, vrut-a nația-nchegată
Într-o limbă și-ntr-o vrere în gândire și-n simțire,
Ca să-mi fie pumn furtunii, pentru vremea ce-o să vie.*

*De-asta-n NOUĂ SUTE OPȘPE, pe câmpia din Cetate,
Vrerea neamului aceasta și-a făcut sfânta dreptate,
Renntregindu-se pe sine din fărâme și din părți,
Ce tot fost-au pân-atuncea pe la alți-n alte hărți.*

*Visul lui Mihai Viteazul, „pohta” lui ceia dorită,
Vredniciții lui, urmașii, i-au făcut-o împlinită,
Și ne-au dat-o ca avere s-o păstrăm din tată-n fii,
Până când din neamul ăsta, vom mai fi vre-o câțiva vii.*

*

*Pe catapeteasma țării stau de-acuma rânduți,
De la Decebal străbunul, toți acei înșiruți*

*Ce mereu în gând și faptă au avut SFÂNTA UNIRE,
A acelora de-o limbă, de un țel, de o voință.*

*Scurtă fost-a bucuria clipei cele de unire,
Că mai marii lumii aștei vrut-au altă sorocire,
Și din nou în despărțire pentr-o vreme ne-am aflat,
Până Cuza, domnul nostru, iarăși ne-a împreunat.*

*Azi, același gând ne mână, să mai facem o unire
Cu aceia de pe margini, ce-s sub altă stăpânire,
Ca să fie pe vecie sfântul nost' PICIUOR de PLAI
Și pe el pururea-mi fie-mi, dulcea, GURA mea de RAI.*

*Puneți muc de lumânare pe altarul vost' din suflet,
Când gândiți la toți aceia ce-au avut în a lor cuget,
Vrerea neamului și-a țării pentru clipa de mărire,
Ce cândva tot va să vină, pentru draga-mi româtime.*

*Nu lăsați să sece vâna iubitorilor de țară,
Strângeți iar, cum mai făcut-ați, româtimea de pe-afară,
Și-ntregiți într-o unire tot pământul românesc,
Că-i a Maicii cea GRĂDINĂ, darul sfântului ceresc.*

UNIREA CEA MARE

*Din ce-am fost odată, mare-mpărăție
Ce și-a-ntins hotarul către larga zare,
S-a ajuns în vreme, neamul să îmi fie
Jumătăți de țară prinse în hotare.*

*Câte Doamne zbateri, câtă umilință,
Câte lupte, jertfe, câte vieți curmate,
Câte rugi la Tine, în smerit, căință,
N-am 'nălțat Mărite vremi nenumărate.*

*Ne-a unit o clipă MARELE VITEAZUL,
Sub un singur sceptru să îi fim ai lui,
Am crezut atuncea c-am trecut necazul
Și-i vom face dară, pofta dumnealui.*

*N-a fost ca să-mi fie timpul de răsplată
Pentru toată truda ce-am trecut-o-n veac,
A rămas spenanța pentru altădată
Să unim de-apururi vechiul neam de dac.*

*Vint-a Domnul CUZA, să ne-nfioreze
Mintea și credința, inima română,
Să fim toți o țară, suflete viteze
Puse-n palma sorții și așa rămână,*

Când dorinți din inimi scrise într-o jalbă

*S-au cerut să fie lângă țara mamă,
Sora Bucovina, sora Basarabă
S-au unit cu țara închizând o rană.*

*Sora Transilvană, veșnic lăcrimată
Și-a luat destinul în a sale mâini
Și-n măreața clipă, Alba Împărată
Plămădit-a soarta dodoloaței pâini.*

*Astfel neamul vrut-a ca atunci rămână
Suflet lângă suflet, Romania Mare,
Veci să dăinuiască nația română
În cuibarul vremii, neînvinsă, tare.*

URARE ȚĂRII MELE

*Ne ține Tu Doamne pe GLIA STRĂBUNĂ,
În PACE și SLAVĂ mereu să trăim,
Din paiul câmpiei ți-om face CUNUNĂ,
Ca-n LUNGĂ VECIE aici să ne știm.*

*Ne fie strămoșii ISTORIE VIE,
În suflet și-n cuget mereu să-i PURTĂM,
Ne deie PUTERE a lor VREDNICIE,
Cât încă cu gândul mereu îi cătăm.*

*Iar umbră cât facem pe VATRA STRĂBUNĂ,
De fi-vom în cuget și-n suflet UNIȚI,
Nimic nu ne-o FRÂNGE cât stăm împreună
Și nu ne-or atinge a Iudei ARGINȚI.*

*Și dă-ne de-acuma cea MINTE din urmă
Și semeni să-i punem ne fie MODELE,
Să nu mai rămânem doar NEAM și o TURMĂ
Și toți ne vorbească că facem doar RELE.*

*

*Acuma mi-s vremuri prea mult NEVOITE,
Trăim în PĂCATE ce greu ne ROBESC,
Urmăm MINCINOASA cea gură ce minte,
Hulim VEGHETORUL din sfântul ceresc.*

*Iar dacă NĂPASTA pe noi se abate
ÎNVĂȚ să ne fie la cea NE-ASCULTARE,
E numai că astăzi cel frate cu frate
Uitat-au că NEAMUL e unul sub soare.*

*TREZEȘTE-NE Doamne că vremea-i târzie,
Ne pune pe CALEA călcată de sfinți,
Și fă-ne cum fost-am să-ți placă și Ție,
CREȘTINI preasmerelnici, frumoși și cumiți.*

*Și-n noi pune Doamne IERTARE, IUBIRE,
De NEAM și de ȚARĂ, de FRAȚI și DUȘMANI,
Și VIS și VISARE și-n toate TREZIRE,
Și-așa Tu ne ține.... o mie de ani.*

*Veniți români la Alba împărată
Să-i preacinștim pe cei ce-au fost odată
Sămânță de voință și virtute,
Netemători chiar moartea s-o înfrunte,
Să-i facă libertății veșnicie,
Aici, pe româneasca noastră glie.*

&&&

